

“मीठे बच्चे- तिमीलाई डबल शिरताज राजा बन्नु छ भने खुब सेवा गर, प्रजा बनाऊ। संगममा तिमीले सेवा नै गर्नु छ, यसैमा कल्याण छ।”

प्रश्न:- पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु भन्दा पहिला हरेकले कुनचाहिँ शृङ्गार गर्नु छ?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरूले योगबलद्वारा आफ्नो शृङ्गार गर, यस योगबलबाट नै सारा विश्व पावन बन्छ। तिमीलाई अब वानप्रस्थमा जानु छ, त्यसैले यस शरीरको शृङ्गार गर्नु पर्ने आवश्यकता छैन। यो त कौडी समान (वर्थ नट पेनी) हो, यसबाट ममत्व निकालिदेऊ। विनाश भन्दा पहिला बाबा समान दयालु बनेर आफ्नो र अरुको शृङ्गार गर। अन्धाहरूको लट्ठी बन।

ओम् शान्ति। अब यो त बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझेका छन्- बाबा आउनु हुन्छ पावन बन्ने मार्ग बताउन। उहाँलाई बोलाइन्छ नै यही एक कुराको लागि, आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस् किनकि पावन दुनियाँ बितिसक्यो, अहिले दुनियाँ पतित छ। पावन दुनियाँ कहिले थियो, कति समय भयो, यो कसैले जानेका छैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा फेरि यस तनमा आउनु भएको छ। तिमीले नै बोलाएका हो- बाबा आएर हामी पतितहरूलाई मार्ग बताउनुहोस्, हामी कसरी पावन बनेौं? यो त जानेका छौ- हामी पावन दुनियाँमा थियौं, अहिले दुनियाँ पतित छ। अब यो दुनियाँ बदलिइरहेको छ। नयाँ दुनियाँको आयु कति, पुरानो दुनियाँको आयु कति- यो कसैले जानेका छैनन्। पक्का घर बनायौं भने भन्छौं यसको आयु यति वर्षको होला। कच्चा घर बनायौं भने भन्छौं यसको आयु यति वर्षको होला। यो कति वर्षसम्म चल्न सक्छ, यो जान्न सकिन्छ। यो जुन सारा दुनियाँ छ यसको आयु कति छ भन्ने कुरा मनुष्यहरूलाई थाहा छैन। त्यसैले अवश्य बाबालेलाई आएर बताउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अब यो पुरानो पतित दुनियाँ पूरा हुनु छ। नयाँ पावन दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ। नयाँ दुनियाँमा धेरै कम मनुष्य थिए। नयाँ दुनियाँ हो सत्ययुग जसलाई सुखधाम भनिन्छ। यो हो दुःखधाम, यसको अन्त्य अवश्य आउनु छ। फेरि सुखधामको इतिहास अवश्य दोहोरिनु छ। सबैलाई यो सम्झाउनु छ। बाबा निर्देशन दिनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर अनि फेरि अरूलाई पनि यो मार्ग बताऊ। लौकिक पितालाई त सबैले चिनेका छन्, पारलौकिक पितालाई त कसैले चिनेका छैनन्। सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। कच्छ-मच्छ अवतार अथवा ८४ लाख योनिमा लैजान्छन्। दुनियाँमा कसैले पनि बाबालाई जानेका छैनन्। बाबालाई जानू तब बुझून्। यदि ढुंगा-माटोमा भए त वर्साको कुरा नै हराउँछ। देवताहरूको पनि पूजा गर्छन्, तर कसैको कर्तव्य जानेका छैनन्। यी कुरामा बिल्कुलै अन्जान छन्। त्यसैले पहिलो-पहिलो मूल कुरा सम्झाउनु पर्छ। केवल चित्रबाट कसैले बुझ्न सक्दैनन्। विचरा मनुष्यहरू न बाबालाई जानेका छन्, न रचनालाई जानेका छन्- सुरुदेखि लिएर यो रचना कसरी रचियो। देवताहरूको राज्य कहिले थियो, जसलाई पुज्छन्, केही पनि थाहा छैन। सम्झन्छन् सूर्यवंशी राजधानी लाखौं वर्ष चल्थ्यो, फेरि चन्द्रवंशी लाखौं वर्ष चल्थ्यो, यसलाई भनिन्छ अज्ञान। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनु भएको छ, तिमीले फेरि दोहोर्याउँछौ। यसरी सम्झाऊ, सन्देश देऊ, नत्र राजधानी कसरी स्थापना हुन सक्छ? यहाँ बसेर मात्रै हुँदैन। हो, घरमा बस्नेवाला पनि चाहिन्छ। त्यो ड्रामा अनुसार बसेका छन्। यज्ञको सम्हाल गर्ने पनि चाहिन्छ। बाबाको पासमा कति बच्चाहरू आउँछन् मिल्नको लागि किनकि शिवबाबासँग नै वर्सा लिनु छ। लौकिक पिताको पासमा बच्चा आयो भने सम्झन्छ- मलाई पिताबाट वर्सा लिनु छ। बच्ची त गएर हाफ पार्टनर बन्छन्। सत्ययुगमा कहिले पनि सम्पत्ति आदिमा झगडा हुँदैन। यहाँ झगडा हुन्छ काम विकारमाथि। त्यहाँ त यी ५ भूत हुँदैनन्, त्यसैले दुःखको नाम निशान हुँदैन। सबै नष्टोमोहा हुन्छन्। यो त सम्झन्छन् स्वर्ग थियो, जुन बितिसकेको छ। चित्र पनि छन् तर यो ख्याल तिमी बच्चाहरूलाई अहिले आउँछ। तिमीलाई थाहा छ- यो चक्र हरेक ५ हजार वर्षपछि दोहोरिन्छ। शास्त्रहरूमा यो कतै लेखिएको छैन- सूर्यवंशी-चन्द्रवंशीको वंशावली २५०० वर्ष चल्थ्यो। अखबारमा छापिएको थियो- बडौंदाको राजभवनमा रामायण सुनिरहेका छन्। कुनैपनि आपद् आयो भने मनुष्यहरू भगवानलाई राजी गर्नको लागि भक्तिमा लाग्छन्। यसरी भगवान राजी हुनुहुन्न। यो त ड्रामामा निश्चित छ। भक्तिबाट कहिल्यै भगवान राजी हुनुहुन्न। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- आधा कल्प भक्ति चल्छ, आफै दुःख लिइरहन्छन्। भक्ति गर्दै गर्दै सबै पैसा खलास गरिदिन्छन्। यी कुरालाई कसै-कसैले मात्र बुझ्छन्। जुन बच्चाहरू सेवामा छन्, उनीहरूले समाचार पनि दिइरहन्छन्। यो ईश्वरीय परिवार हो भन्ने कुरा

सम्झाइन्छ। ईश्वर त दाता हुनुहुन्छ, उहाँ लिनेवाला हुनुहुन्छ। उहाँलाई त कसैले पनि दिदैनन्, उल्टै सबै बर्बाद गरिरहन्छन्।

बाबा तिमी बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ- तिमीलाई कति अथाह पैसा दिएँ, तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाएँ फेरि त्यो सबै कहाँ गयो? यति कंगालै कसरी बन्यौ? अहिले म फेरि आएको छु, तिमी कति पद्मपद्म भाग्यवान् बनिरहेका छौ। मनुष्यहरू त कसैले पनि यी कुरालाई जानेका छैनन्। तिमीलाई थाहा छ- अब यस पुरानो दुनियामा रहनु छैन। यो त खलास हुन्छ। मनुष्यहरूको पासमा जो अथाह पैसा छ, त्यो कसैको हातमा पर्नेवाला छैन। विनाश भएपछि सबै खलास हुन्छ। कति मीलमा ठूला-ठूला घर आदि बनेका छन्। अथाह सम्पत्ति छ, सबै खतम हुन्छ किनकि तिमीलाई थाहा छ- जब हाम्रो राज्य थियो अरु कुनै छँदै थिएन। त्यहाँ अथाह धन थियो। तिमी पछि गएर देख्दै जान्छौ के-के हुन्छ। उनीहरूको पासमा कति सुन, कति चाँदी, नोट आदि छ, त्यो सबै बजेट निकाल्छन्, घोषणा गर्छन् यति बजेट छ, यति खर्च हुन्छ। बारुदमाथि कति खर्च छ। अहिले बारुदमाथि यति खर्च गर्छन्। त्यसबाट आमदानी त केही पनि छैन। यो राख्ने कुरा त होइन। राख्नु पर्ने हुन्छ सुन र चाँदी। सत्ययुगी दुनियामा सुनका सिक्का हुन्छन्। त्रेतामा चाँदीका हुन्छन्। त्यहाँ त अपार धन हुन्छ, फेरि कम हुँदै-हुँदै अहिले हेर के निकलेको छ! कागजका नोट। बेलायतमा पनि कागजका निकलेका छन्। कागज त कामको चौज होइन। बाँकी के रहने छ? यी ठूला-ठूला भवन आदि सबै खतम हुन्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यो जे जति देख्छौ, यस्तो सम्झ यो छँदै छैन। यो त सबै खलास हुनु छ। तिम्रो शरीर पनि पुरानो कौडी समान छ, चाहे कोही जतिसुकै सुन्दर होस्। यो दुनियाँ नै बाँकी थोरै समयको छ। के ठेगान छ र। बस्दा-बस्दै मनुष्यलाई के हुन्छ। हर्टफेल हुन्छन्। मनुष्यको केही भरोसा छैन। सत्ययुगमा यस्तो कहाँ हुन्छ र! त्यहाँ त योगबलले काया कल्पतरु समान हुन्छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबा मिलेको छ, भन्नुहुन्छ- यस दुनियामा तिमीलाई रहनु छैन। यो छि-छि दुनियाँ हो। अब त योगबलबाट आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ। त्यहाँ त बच्चाहरू पनि योगबलले पैदा हुन्छन्। विकारको कुरा नै त्यहाँ हुँदैन। योगबलले तिमी सारा विश्वलाई पावन बनाउँछौ भने बाँकी कुनचाहिँ ठूलो कुरा रह्यो र। यी कुरालाई पनि तिनीहरूले नै बुझ्छन्, जो यस घरानाका हुन्छन्। बाँकी त सबैलाई शान्तिधाममा जानु छ, त्यो त हो घर। तर मनुष्यहरूले त्यसलाई घर पनि सम्झदैनन्। उनीहरूले त भन्छन् एक आत्मा जान्छ, अर्को आउँदै रहन्छ। सृष्टिको वृद्धि भइरहन्छ। रचयिता र रचनालाई तिमीले जानेका छौ, त्यसैले तिमी अरूलाई सम्झाउने कोसिस गर्छौ- बाबाका विद्यार्थी बनून्, सबैकुरा जानून्, खुसी होऊन्। हामी त अब अमरलोकमा जान्छौ। आधाकल्प त झूटा कथाहरू सुनेका छौ। अब त धेरै खुसी हुनुपर्छ- हामी अमरलोकमा जान्छौ। यस मृत्युलोकको अब अन्त छ। हामी खुसीको खजाना यहाँबाट भरेर जान्छौ। त्यसैले यो कमाई गर्न, झोली भर्न राम्रोसँग लाग्नुपर्छ। समय व्यर्थ गुमाउनु हुँदैन। अब त हामीले अरूको सेवा गर्नु छ, झोली भर्नु छ। बाबा सिकाउनु हुन्छ दयालु कसरी बन्ने? अन्धाहरूको लट्ठी बन। यो प्रश्न त कोही संन्यासी, विद्वान आदिले सोध्न सक्दैनन्। उनीहरूलाई के थाहा स्वर्ग कहाँ हुन्छ, नर्क कहाँ हुन्छ। चाहे जतिसुकै ठूलो-ठूलो पदवाला हुन्, हवाईजहाजका कमाण्डर चीफ हुन् लडाईका कमाण्डर चीफ हुन्, स्टेमरका हुन् तर तिमी अगाडि यी सबै के हुन्! तिमीलाई थाहा छ बाँकी थोरै समय छ। स्वर्गको बारेमा त कसैलाई थाहा छैन। यस समयमा त सबैतिर मारामारी चलिरहेको छ, फेरि उनीहरूलाई एरोप्लेन अथवा सेना (लस्कर) आदिको आवश्यकता रहने छैन। यो सबै खलास हुन्छन्। बाँकी थोरै मनुष्य रहन्छन्। यी बत्तीहरू, एरोप्लेन आदि रहन्छन् तर दुनियाँ कति सानो हुन्छ, भारतवर्ष नै रहने छ। जस्तै मोडेल सानो बनाउँछन् नि। अरु कसैको बुद्धिमा आउने छैन- मृत्यु आखिर कसरी आउने छ। तिमीलाई त थाहा छ- मृत्यु सामुन्ने छ। उनीहरूले भन्छन्- हामी यहाँ बसेरै बम छोड्छौ। जहाँ खस्छ सबै खतम हुन्छन्। कुनै सेना आदिको आवश्यकता छैन। एक-एक एरोप्लेनमा पनि करोडौं खर्च हुन्छ। कति सुन सबैको पासमा रहन्छ। टनका टन सुन छ, त्यो सबै समुद्रमा जान्छ।

यो सारा रावण राज्य एउटा टापु (आइलेण्ड) हो। अनगिन्ती मनुष्य छन्। तिमीहरू सबैले आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौ। त्यसैले सेवामा बिजी रहनु पर्छ। कतै बाढी आदि आयो भने हेर कसरी बिजी हुन्छन्। सबैलाई खाना आदि पुर्याउनमा लागिहाल्छन्। पानी परेमा पहिला नै भाग्न सुरु गर्छन्। त्यसैले विचार गर सबै कसरी खतम हुन्छन्। सृष्टिको चारैतिर सागर छ। विनाश हुँदा जलमग्न हुन्छ, पानी नै पानी। बुद्धिमा रहन्छ हाम्रो राज्य हुँदा यी बम्बई कराची आदि त थिएनन्। भारतवर्ष कति सानो रहन्छ, त्यो पनि मीठो पानीको किनारमा। त्यहाँ केवा आदिको आवश्यकता हुँदैन। पिउने पानी धेरै स्वच्छ रहन्छ। नदीहरूमा त खेल खेल्छन्। फोहरको कुनै कुरा हुँदैन।

नाम नै छ स्वर्ग, अमरलोक। नाम सुन्नासाथ छिटो-छिटो बाबाबाट पूरा पढेर वर्सा लिऔं, पढेर फेरि पढाऔं, सबैलाई सन्देश दिऊं भन्ने दिल हुन्छ। कल्प पहिला जसले वर्सा लिएको छ उसले नै लिन्छ। पुरुषार्थ गरिरहन्छन् किनकि विचाराहरूले बाबालाई चिनेका छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्र बन। जसलाई हत्केलामा स्वर्ग मिल्छ उनीहरू किन पवित्र रहने छैनन्। भन- हामी किन एक जन्म पवित्र नबन्ने, जबकि हामीलाई विश्वको बादशाही मिल्छ। भगवानुवाच- तिमी यस अन्तिम जन्ममा पवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ, २१ जन्मको लागि। केवल यो एक जन्म मेरो श्रीमत्तमा चल। रक्षा-बन्धन पनि यसको निशानी हो। त्यसैले किन हामी पवित्र रहन सक्दैनौं। बेहदका बाबाले ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ। बाबाले भारतवर्षलाई स्वर्गको वर्सा दिनुभएको थियो, जसलाई सुखधाम भनिन्छ। अपार सुख थियो, यो हो दुःखधाम। कुनै एउटा ठूलो व्यक्तिलाई तिमीले यसरी सम्झायौ भने सबैले सुनिरहन्छन्। योगमा रहेर बतायौ भने उनीहरूले समय आदि नै भुल्छन्। कसैले केही भन्न सक्ने छैन। १५-२० मिनेटको सट्टा घण्टा पनि सुनिरहन्छन्। तर त्यो तागत हुनुपर्छ। देह-अभिमान हुनु हुँदैन। यहाँ त सेवा नै सेवा गर्नु छ, तब नै कल्याण हुन्छ। राजा बन्नु छ भने प्रजा कहाँ बनाएका छौ? बाबाले त्यतिकै शिरमा कहाँ ताज राखिदिनु हुन्छ र! के प्रजा डबल शिरताज बन्छन् र? तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य नै छ डबल शिरताज बन्ने। बाबाले त बच्चाहरूलाई उल्लास दिलाउनु हुन्छ। जन्म-जन्मान्तरको पाप शिरमाथि छ, त्यो योगबलले नै काटिन सक्छ। बाँकी यस जन्ममा के-के गरेको छौ, त्यो त तिमीले बुझ्न सक्छौ नि। पाप काट्नको लागि योग आदि सिकाइन्छ। बाँकी यस जन्मको त कुनै कुरा छैन। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने युक्ति बाबाले बसेर बताउनु हुन्छ, बाँकी कृपा आदि त गएर साधुहरूसँग माग। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अमरलोकमा जानको लागि संगममा खुसीको खजाना भर्नु छ। समय व्यर्थ गुमाउनु छैन। आफ्नो झोली भरेर, दयालु बनेर अन्धाहरूको लट्ठी बन्नु छ।

२) हत्केलामा स्वर्ग लिनको लागि पवित्र अवश्य बन्नु छ। स्वयंलाई सतोप्रधान बनाउने युक्ति रचेर आफूमाथि आफै कृपा गर्नु छ। योगबल जम्मा गर्नु छ।

वरदान:- कुरा रूपी बादललाई देखेर डराउनुको सट्टा सेकेन्डमा पार गर्ने सिद्धि स्वरूप भव कतिपय बच्चाहरू शास्त्रवादीहरू जस्तै कुरा बनाउनमा धेरै होशियार छन्। यस्तो कुरा बनाउँछन् जुन सुन्नासाथ बाबालाई पनि हाँसो लाग्छ, तर अरु प्रभावित हुन पुग्छन्। यी अनेक प्रकारका व्यर्थ कुराहरू, व्यर्थ रजिस्टरको रोल बनाइरहन्छन्, त्यसैले यसबाट तीव्र उडान भर, अबोध (इनोसेन्ट) बन। बाबालाई हेर कुरालाई होइन। यी कुराहरू नै बादल हुन्, यिनलाई सेकेन्डमा पार गर्ने विधिबाट सिद्धि स्वरूप बन।

स्लोगन:- कुनै पनि कुरामा प्रश्न चिह्न उठाउनु अर्थात् व्यर्थको खाता प्रारम्भ हुनु।